

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De conventiculis

Disputatio Theologica ...

... Prior eaque historica

**Hardtschmidt, Johann Nicolaus
Gottesheim, Johann Ernst von
Leonhard, Georg Friedrich**

Argentorati, 1705

§. 8

urn:nbn:de:bsz:31-105832

constat: ita progressu temporis factum est, ut novis ritibus, precibus & actionibus additis paulatim ab illa simplicitate deflecterent Christiani, quando præsertim cessantibus persecutionibus pax Christianis reddita, & consilia humana tepescerent hominum animos actionibus variis accendere laborarunt; donec non sine superstitione tandem res in immensum excrevit, adeo, ut conciones, hortationes, & quæ veteribus sueta Lingua vernacula, vel nota saltem, sacra pene cessarent, novis pro Clero potius, quam plebe, ritibus substitutis: de quibus prolixè h.l. nostrum non est agere.

§. 8.
De privatis.

§. 8.

De privatis potius antiquorum congressibus & conventibus, ut propius ad nostrum institutum accedamus, jam quædam commemoranda sunt: Quibus Conventibus sacris privatis accensimus illos, quando Paterfamilias collectis in unum domesticis suis, vel legebat scripturam, vel etiam, (prout in primitiva Ecclesia dona extraordinaria in usu erant) concionabatur, hortabatur, & solabatur suos. Sic alios quoque Christianos in primitiva Ecclesia convenisse ex necessitate, imminente persecutione, defectu Magistratus, quandoque & ministrorum Ecclesiæ, aliisque de causis nec negari potest, nec debet. Quandoquidem sævitia persecutorum non permittebat publicos Cœtus, quandoque disturbabat, sicut & de verbo DEI Virgines loquerentur ad lanam. Ob objecta namq; ab Ethnicis crimina discutienda, serio ac diligenti studio verbum DEI discendi, propagandi que ad alios, tum ministri, tum auditores pariter tenebantur. Ac testatur Tatianus omnem apud Christianos ætatem atq; ordinem philosophari. Ac in ipsis quidem qui tum grassabantur persecutionum fluctibus, necessitas eos ipsa impulisse videtur. --- Charitas præterea & dilectio magna, inter eos fervens erat; castitasq; justitiæ, honestati, veracitati, beneficentiæ, patientiæ, longanimitati & id genus aliis virtutibus impense studebant: invicem sibi compatientes, seq; mutuo consolationibus in calamitatibus erigentes, & in afflictionibus confirmantes. Hoc denique omnium commune erat studium, ut alij alios instituendo, admonendo, corrigendo, & objurando edificarent melioresq; redderent. Haecenus Centuriat. Cent. II. c. 6. f. 92.

§. 9.